Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Afskrift.

BREF: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, til Hr Carl Gust. Almqvist, Commissarie vid Kongl. Lif-Drabante-Corpsen *); dat. Stockholm, Tredje-Dag Jul, den 27 Dec. 1792.

<u>Innehåll:</u>

Famille-Bulletin om vår Julhelg här på Stockholms-gata, samt uti vår för öfrigt lyckliga Enslighet.

Min älskade och älskvärde Charles får härmedelst de af mig lofvade rader, och hvilka jag hoppas skola råka Dig och vår lilla Louise uti den aldrabästa välmåga, äfven som uti det aldrabästa Sällskap.

Vi hafve, Gudi lof! hälsan. Jul-afton åto endast Björkegren och Calle hos oss. Den senare gaf och fick Jul-Klappar. Vi voro glade, druckos våra Söta Barns Skål i Tierp och i Norrköping. Näst före Jul-gröten bars in, läste jag vid mina två Ljus -- ty bevars! den aftonen ville Lilla Goda Bribri änteligen at jag skulle hafva dubbel upplysning -- en vitter Jul-klapp, bestående uti et Landtqväde, kalladt: <u>den första Kyssen af Daphne.</u> Lilla Louise gissar strax til Autoren, och är det visst, at vara en 20 års yngling och ostuderad, så förer han den vackra och pastorale Pennan icke olyckligt; men då Naturen, Oskulden och Vänskapen ligga til grund för Kärleken uti Herda-åldern, så behöfver han ock blott uttrycka sina Känslor, beskrifva sina ännu oberöskämda Böjelser, för at gjöra Taflan vacker, Händelsen behaglig. Slutet af denna Idylle finner Du på sista sidan.

Juldagen voro våre Gäster Mamsell Arends och min nye Vän, Secreteraren Mandorff. Det är en <u>ädel Gosse med Besked</u>; han är en Vän <u>just efter mit Hjerta</u>: sådan behöfde det ock ---. Til aftonen ökes vår lilla Societet med Secreter. Tihleman, och såsom han varit sjelfva Vitterhetens Doiens i Åbo, så kan Du föreställa Dig, huru Fru Bribri satt, såsom en Minerva, emellan dessa begge unga Snillen, och dömde om Naturen och Företrädet af alla Tiders Snilleverk, alt up ifrån Fader Homerus til Leopold och Lidner. Min Mandorff drog af med Lagern: ty han kan dela sin Känsla lika så väl åt det höga och Tragiska, som åt det öma och pastorala, läsandes med lika nöje både Corneille och Gessner, ehuru sig sjelf lämnad föredrager han dock något det starka och dristiga framföre det milda och glada. Derom äre vi begge ej fullan uti en vänlig Strid: ty Glädjen uti

*) Så på Tierps Prästegård hos sin Fader, Theol. Professoren och Led. af Kgl. Nordst: Orden, Hr. D. Eric J. Almqvist, och hvar han med min Doter tilbragte Julhelgen, och hon med det samma förste gången fick upvakta sin Svärmor.

gjör vafendet af min Sinnes-ftålning, och hans åter behöfver Glädjen. Han fkrifver en vacker franfyft Vers, och bilägger såsom Bevis et Stycke utur hans fista Bref til mig: ty, vålförstående, vi föra en ordentelig Correspondence med hvarannan, och är fördenskull en Postgång inrättad emellan Regerings-gatan och Clara Norra Kyrkogata.

Hr Tihleman bär tungt på sina 800 Rdlr, dem han så gerna ville unna mig; men här möta Svårigheter. Vederbörande hafva glömt mina lång-variga trogna Tjenster, äfven som man glömer sina gjorda Oförrätter.

I går måste vi vara heta dagen hos Hof-Graveuren; där åts, drackes och speltes. Undra således intet, om jag på eftermiddagen stal mig bort, och njöt en glad Stund hos min Mandorff eller, såsom han aldrahälst af mig kallas och sjelf vil hälst heta, Min John den Tredje. Där fick jag ock höra en ung och vacker Flicka spela flera Airer på Fortepiano. Jag var lycklig och glad; min unge Vän följde mig hem til min Port, och upkommen uti Lille Martins Sal, satte jag mig uti en vrå och läste uti det confisquerade Förståndet, och hvarföre Hr Thorild nu lagföres. Sedan vi ätit, speltes, enligt Söta Mors Förslag, Proverber, ibland dem: Skåda intet Handen efter Håret, uti hvilken Kongl. Secreter. Nordenskiöld agerade en Philosoph, och Handels-Bokhållaren Jahnke från Norrköping, qui a une assez belle figure, Rôlen af en Språtk, nyl. hemkommen ifrån Paris, och som hette Grefve Jahnke -- uti vårt Pommern gifves verkligen en Grefvelig Famille af det Namnet -- och i al sanning grimacerade denne Bourgeois-Gentilhomme à merveille, bröt sin Kropp, skröt och talte tok för kära lifvet. Mig roade dock af alt mäst, at se den unge Jahnkes så innerliga glädje, under det han spelte denna Role, huru han dels fik visa den förnäme Gäckens ridicule Later, dels huru han tyckte om sin egen Person och sit qvicka Spel.

Ber om min ödmjuka vördnad til Dina K. Föräldrar, och skickar många Kyssar til lilla Söta Louise, dem Du är så god och ger henne på mina vägnar. Tusende ömma Helsningar til Er Begge ifrån Söta Mor. Af hela Hjertat är jag

Din

tilgifnaste

Gjörwell.

Postscriptum.

(När Secreter. Mandorff kom til middagen, gaf han mig nedanstående Fransyske Bouquet; och såsom jag tog den för et Galanterie åt Fru Bibi, fålade jag den ock på Söta Mors Serviette. Tillåt, at jag härmed äfven regalerar min Lilla Louise, som väl också intet heller altid får se så fager ut, men säkerligen intet mindre ersätter denna Förgängelsen med den sig aldrig föråldrande visheten.

Le jeune Hilas cultivoit une Rose;
il l'arrosoit le matin & le soir;
il revenoit à chaque instant la voir
Fraîche, vermeille, à peine encore éclose.
Mais bientôt la Reine des Fleurs,
Par le Zéphir épanouie,
Devient languissante & flétrie.

La Rose passe & la beauté s'enfuit;
Mais vos <u>graces</u> & votre <u>esprit</u>,
Votre <u>douceur</u> inaltérable,
Qui rendent la sagesse aimable,
Rien de tout cela ne vieillit.)